

[Ole Bjørn Kraft.]

er dog opnaaet, at alle 3 Magter er blevet informeret om vore Synspunkter. Arbejdet maa fortsættes. Saa vidt jeg er orienteret, er Konferencen ikke afsluttet, men kun afbrudt for at træde sammen til April. Jeg henstiller til Regeringen at bruge denne Tid til en energisk Indsats for at skabe Forstaaelse for og Tilslutning til de fremførte Ønsker. Jeg mener ikke, at Sagen er ganske udsigtsløs, hvis vi virkelig for Alvor gør en diplomatisk Indsats overalt, hvor det er muligt. Den Enighed, som er skabt, betyder ikke, at Sydslesvigerne eller vi har givet Afkald paa det fjernere Maal, men saa langt vi kan gaa Vejen sammen, er baade Sydslesvig og Danmark vel tjent dermed.

Dette er ikke Lejligheden til at gaa mere i Detailler, og jeg formoder ogsaa, at Regeringen vil benytte den førstkommende Lejlighed til at drøfte dette Spørgsmaal nærmere med Partierne.

Regeringen har ikke fundet det nødvendent at søge at blive Deltager i Tremagtskonferencen i London eller at faa fremført Danmarks Opfattelse af, hvorledes først og fremmest de økonomiske Forhold i Tyskland skal tilrettelægges i Fremtiden. Jeg er ikke overbevist om, at dette er rigtigt. Der er næppe nogen Stat, der er mere interesseret i Tysklands Fremtid eller Mulighederne for Genrejsningen af Tysklands Økonomi end Danmark. Der kan paa Konferencen i London — og er det maaske allerede — blive truffet Beslutninger af vidtrækkende Betydning ogsaa for os og vor hele Fremtid. Jeg tror ikke paa Nytten af Passivitets Diplomati. Ved aldrig at vove sikrer man sig ikke imod at tabe. Jeg er alvorligt bange for, at vi ved vor Tilbageholdenhed skaber Mulighed for en Isolation, der kan blive en stor Svaghed for os i Fremtiden. Man maa gøre sin Indflydelse gældende, medens der er Mulighed derfor. Jeg henstiller derfor til Regeringen at overveje, om den ikke bør søge Adgang til Konferencen, naar den igen samles, for under den ene eller den anden Form at fremlægge sine Synspunkter. Den Betænkelighed, der kan være herved, og som jeg forstaaer, opvejes efter min Opfattelse af de Fordele, som her vil være at vinde.

Naar jeg til Slut skal sammenfatte det konservative Partis Opfattelse, vil jeg sige: Det er Tid til, at vi besinder os paa Alvoren i den Situation, der er i fuld Udvikling. Vi maa beskikke vort Hus, saaledes at det kan være forberedt paa, hvad der kan komme. Hertil hører, at vi bringer vort Beredskab, baade det ydre og det indre, i Orden.

Forsvarskommissionen har nu af For-

svarsministeren faaet lagt en Plan for sit Arbejde. Vi har tiltraadt denne Plan og udtrykt vor Tilfredshed med Regeringens positive Indstilling og klare Deklarationer om dens positive Forsvarsvilje, og vi takker Udenrigsministeren for den klare og utvetydige Udtalelse om, at vi af al vor Evne vil forsvare vore Interesser, vil forsvare vort Land. En Udtalelse af denne Art er naturligvis bindende for Regeringen. Af al vor Evne, sagde den højtærede Udenrigsminister. Det maa betyde, at vi sætter al vor Kraft ind derpaa, men der vil hengaa mange Maaneder, antagelig hen mod to Aar, inden Virkningerne af Forsvarskommissionens Plan kan spores. Jeg tror ikke, det er muligt at vente med enhver Foranstaltning indtil da. Vi maa ikke lade Landet henligge som et værgeløst Bytte for Tilfældighedernes Spil eller for selv det svageste Overrumplingsforsøg. Det vil være et uforsvarligt Hasardspil over for os selv og over for andre. Der maa gennemføres Foranstaltninger, der inden for en overskuelig Tid giver os dog nogen Mulighed for at være medbestemmende om Begivenhedernes Forløb i vort Land.

Vi har ikke Lov at tro, desværre, at vi ikke ogsaa har indre Opgaver at løse. Vi har Folk her i Landet, ogsaa i dette høje Ting, der har hilst Begivenhederne i Tjekkosllovakiet med Begejstring, og som synes at være beredte til at fremme en lignende Udvikling i vort Land. Det nødvendiggør en politisk Sanering. De kommunistiske Planer maa ikke have frit Spillerum i dette Land. De demokratiske Partier maa sørge for en fuldstændig Afvæbning af disse Forkæmpere for en autoritær Ideologi. Vi maa have en Beredskabslovgivning, der sikrer Demokratiet og opbygger et fast Værn imod Spionage- og Femte Kolonne-Virksomhed. Hvis Demokratierne skal staa denne Ulvetid igennem, maa de først og fremmest sørge for deres egen indre Stabilisering. En økonomisk Genopbygning og en politisk Sanering hører med hertil. Først naar Demokratierne saaledes er styrket, kan vi blive hinanden til Hjælp. Ethvert Samarbejde mellem de vesteuropæiske Demokratier, der kan styrke Modstandskraften mod Tilintgørelse eller Opløsning, maa have vort Lands fulde Sympati og Støtte.

Paa Spørgsmaalet om Krig eller Fred kan vi ikke give noget positivt Svar i Dag. Det, som i de sidste Uger er sket, og som vil ske i de kommende, kan være Forberedelser til Krig, men vi kan ikke udelade den Mulighed og haaber inderligt derpaa, at det i det mindste for en længere Aarrække kun er Forberedelse til en almindelig Overens-